

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра цивільно-правових дисциплін

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра цивільно-правових дисциплін

ВПЛИВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА

28 лютого 2020 р.

ОДЕСА

УДК 347.1 (477)(4/9)

ББК 67.404+67.99

В 80

Рекомендовано до друку рішенням кафедри цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 11 від 13.03.2020 року)

Упорядник:

Церковна О.В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін.

Редактори:

Маковій Віктор Петрович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ;

Зайцев Олексій Леонідович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ.

Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток національного права : матеріали міжнародної науково-практичної інтернет-конференції м. Одеса, 28 лютого 2020 р. / редкол. В.П. Маковій та ін. – Одеса, ОДУВС, 2020. – 184 с.

Збірник містить матеріали доповідей міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток національного права» (Одеса, 28 лютого 2020 р.). У роботі конференції взяли участь науковці, науково-педагогічні працівники, ад'юнкти, аспіранти та магістранти з 12 українських навчальних та наукових закладів юридичного профілю, а також Академії поліції Азербайджанської Республіки, Гродненського державного університету імені Янки Купали (м. Гродно, Республіка Білорусь), Академії управління при Президентів Республіки Білорусь, Карагандинського державного університету імені академіка Е.А. Букетова (Республіка Казахстан), Бельцького державного Університету ім. «Аліку Руссо» (Республіка Молдова).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних закладів освіти, науковцями, практичними працівниками, які цікавляться проблемами впливу інтеграційних тенденцій на розвиток вітчизняного права.

© Одеський державний університет внутрішніх справ, 2020

вважає, що її права будь-яким чином порушені, невизнані або оспорювані скористатись додатковими, більш гнучкими та менш формалізованими способами вирішення існуючих правових конфліктів. Даний підхід є своєрідною гарантією реалізації конституційного права людини та громадянина на вільний вибір найефективнішого, на її думку, законного методу вирішення спору з метою захисту прав, свобод та законних інтересів. Для широкого використання наявних в світовій практиці альтернативних методів розв'язання протиріч необхідно комплексно дослідити основні процедурні положення та методологічні особливості найбільш дієвих способів несудового вирішення спорів, які детально закріплені в законодавстві багатьох зарубіжних країн.

Наразі українське суспільство поки що має певні перестороги й сумніви з приводу доцільності проведення такої процедури та результативності її застосування. Однак, як показує досвід, лише на практиці можна буде «відчути» її переваги.

Література:

1. Подковенко Т.О. Медіація як один з альтернативних способів розв'язання конфліктів / Т.О. Подковенко // Держава і право. Юридичні і політичні науки. – 2009. – Вип. 45. – С. 31-38.

2. Мотиль В.І. Стан та перспективи правового регулювання медіації в Україні / В.І. Мотиль // Юридична Україна. - 2014. - № 11. – С.46-52.

Шишка О. Р.

Кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ

ТЛУМАЧЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ : ДЕЯКІ НАПРЯМКИ РЕКОДИФІКАЦІЇ ЦК УКРАЇНИ

Постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2019 р. № 650 взято курс на оновлення цивільного законодавства України. У зв'язку з чим сьогодні виникає потреба в ревізії не лише норм цивільного законодавства, а й існуючих юридичних знань. Одним із важливих аспектів такої ревізії є необхідність приведення норм цивільного права до вимог відповідності їх принципу верховенства права.

Як відомо, необхідними елементами принципу верховенства права, що мають дотримуватися норми права не лише формально, але й по суті є: 1) законність, включно з прозорим, підзвітним і демократичним процесом прийняття законів; 2) правова визначеність; 3) заборона довільності у прийнятті рішень; 4) доступ до правосуддя, що здійснюється незалежним і безстороннім судом, включно з можливістю оскаржити в суді адміністративні акти; 5) повага до прав людини; 6) недискримінація і рівність перед законом [5].

Стосовно принципу законності, то у своїх рішеннях ЄСПЛ неодноразово зазначав, що діючі положення внутрішнього законодавства мають бути достатньо доступними, точними, чітким та передбачуваними у практичному застосуванні [3, § 109; 8, § 42; 10, § 67; 16, § 37], надавати достатньо гарантій проти свавільного втручання органів державної влади в права, гарантовані Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод [1, § 56; 2, § 125; 9, § 30; 12, § 55; 14, § 128], а в цьому проявляється якість національного законодавства [16, § 37].

Важливо сказати, що «якість закону» є автономним поняттям, що вироблено ЄСПЛ у процесі тлумачення положень конвенції. Вимоги до якості закону добре проілюстровані у різних справах, а думка суду зводиться до наступного:

1) «... якість закону вимагає, щоб він був доступний для даної особи і вона також могла передбачити наслідки його застосування до неї та щоб закон не суперечив принципам верховенства права та був сумісним з верховенством закону. Це означає, що в національному праві має існувати засіб правового захисту від свавільного втручання з боку державних органів у права, гарантовані Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, тобто

передбачаючи адекватні та ефективні механізми та гарантії проти зловживань. Закон має містити досить зрозумілі й чіткі формулювання, які давали б громадянам належне уявлення стосовно обставин та умов, за якими державні органи уповноважені вдатися до втручання в право» [1, § 56; 7, § 36-50; 15, § 59];

2) «... закон має досить чітко визначати межі будь-яких дискреційних повноважень, наданих компетентним органам, а також спосіб їх застосування, щоб забезпечувати належний захист особистості від свавільного втручання» [9, § 30; 13, § 82; 15, § 65];

«... жодна норма не може вважатися „законом“, якщо вона не сформульована з точністю, достатньою для того, щоб надати змогу громадянину визначати свою поведінку: він має бути спроможним – якщо потрібно, після відповідної консультації – передбачити такою мірою, наскільки це є розумним за даних обставин, наслідки, які можуть впливати з його дій» [2, § 109; 6, § 56; 7, § 39; 11, § 61].

Наведені стандарти перекликаються і із стандартами на які звертає увагу Конституційний Суд України. Зокрема він вказує, що: 1) елементами верховенства права є принципи рівності і справедливості, правової визначеності, ясності і недвозначності правової норми, оскільки інше не може забезпечити її однакове застосування, не виключає необмеженості трактування у правозастосовній практиці і неминуче призводить до сваволі (Рішення Конституційного Суду України від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005); 2) принцип правової визначеності вимагає чіткості, зрозумілості й однозначності правових норм, зокрема їх передбачуваності (прогнозованості) та стабільності (Рішення Великої палати Конституційного Суду України від 20 грудня 2017 року № 2-р/2017 та від 27 лютого 2018 року № 1-р/2018).

Враховуючи це, оновлення цивільного законодавства України повинно проводитись через призму наведених стандартів, адже у протилежному випадку оновлення цивільного законодавства, у кількісному аспекті не сприятиме його якості.

В межах наведених стандартів важливо звернути на якість тлумачення цивільного законодавства, особливо враховуючи те, що не завжди діяльність органів на яких відповідно до закону покладена роль у застосуванні та тлумаченні норм цивільного права відповідає виразу «передбачено законом» та «відповідно до закону». Останнє у переважній більшості стосується діяльності найвищого суду в державі, а саме діяльності Верховного Суду. Це пов'язано з тим, що на цей орган відповідно до закону покладена функція надання закону додаткової ясності та чіткості задля адекватного усвідомлення змісту правової норми та сприяння реалізації законним очікуванням людини. Саме цей орган держави переважно забезпечує однакове застосування правових положень, а також сприяє підвищенню рівня правової визначеності в державі. Тобто правова позиція, яка формується таким судом набуває характеру керівних рекомендацій при застосуванні норм матеріального та процесуального права.

Недосконалістю нашого законодавства полягає у тому, що в ньому відсутні норми, які б визначали певний алгоритм тлумачення норм права, у тому числі і цивільного права, а це, як нам бачиться не сприяє правовій визначеності та передбачуваності закону у державі, неминуче призведе до свавілля у правозастосовній діяльності. Це пов'язано з тим, що за відсутності закріпленого в законодавстві єдиного алгоритму тлумачення правової норми та певних його правил не гарантує, що сенс знаків, які складають зміст певної норми права матиме правильне їх праворозуміння та застосування відповідними суб'єктами права до певного випадку. Підтвердженням цьому може бути судова практика, а саме судові рішення, які не завжди є показником досконалого застосування норм матеріального та/або процесуального права. Особливо це стосується правової позиції найвищого суду в державі, яка нерідко змінюється з підстав неправильного застосування норм права до певного казусу.

Відповідно, як бачиться, в праві існують умови для правової невизначеності, особливо враховуючи те, що іноді, навіть досвідченому юристу важко зрозуміти «букву» закону, а це призводить до того, що відомий такий усім вислів як «скільки юристів – стільки й думок» знаходить своє втілення у життя і як правило не на користь правовій визначеності. Як відомо адвокат відстоює інтереси клієнта, а це нерідко змушує його йти на певні хитрощі, а саме на викривлення правової матерії задля досягнення цілі. Його аргументи можуть бути переконливими та підтриманні судом, але це не значить, що те, як застосована норма права судом до певного випадку насправді відповідає виразу «передбачено законом» та «відповідно до закону». Одна

справа, коли це рішення суду першої чи другої інстанції, яке може бути скасоване у порядку визначеному законом, а інша справа, коли це рішення винесене найвищим судом держави, яке має обов'язково враховуватися судами тієї чи іншої інстанції під час вирішення аналогічних справ або служить прикладом того, як необхідно розуміти та/або правильно застосовувати норму матеріального та/або процесуального права.

Аргументом може слугувати також і те, що застосування різних способів тлумачення може призвести до неоднакового розуміння норми права, як і явно необґрунтована або довільна оцінка внутрішнього законодавства.

Все це приводе до необхідності закріплення норм, які б визначали алгоритм тлумачення норм цивільного права, тобто певну послідовність точно визначених дій, що направлені на правильне і точне з'ясування змісту правової норми.

Слід сказати, що в правових системах інших держав теж відсутні підходи, які б визначали чітко визначений алгоритм тлумачення норм цивільного права. Поряд з цим у певних державах існують норми, які визначають деякі правила тлумачення норм цивільного права.

Наприклад, ст. 3 ЦК Республіки Молдови визначає, що: цивільне законодавство тлумачиться і застосовується відповідно до Конституції Республіки Молдова, Європейської конвенції з захисту прав і основних свобод людини та інших договорів, де однією із сторін яких є Республіка Молдова; при тлумаченні і застосуванні цивільного законодавства враховується необхідність забезпечення однакового застосування правових положень, добросовісності, а також правової визначеності.

Варто сказати, що правовий підхід, який проведений у ЦК Республіки Молдови, не є поодиноким випадком. Так, у ч. (3) ст. 9 ЦК Румунії передбачено, що тлумачення закону здійснюється судом виключно з метою його застосування у справі. А в ст. 1 ЦК Швейцарії передбачено, що закон застосовується відповідно до його формулювання чи тлумачення з усіх правових питань, щодо яких він містить положення. У разі відсутності положення суд приймає рішення відповідно до звичаєвого права, а за відсутності звичаєвого права – відповідно до правила, яке він би прийняв, якби був законодавцем. При цьому суд дотримується встановленої доктрини та судової практики.

Враховуючи це, пропонується в Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40–44, ст. 356), у Главі 1 «Цивільне законодавство України» передбачити окрему статтю, в якій було би передбачено, що: 1) при тлумаченні та застосуванні цивільного законодавства враховується необхідність забезпечення однакового застосування правових положень, добросовісності, а також правової визначеності; 2) офіційне тлумачення та роз'яснення окремих положень цивільного законодавства здійснюється відповідним органом у межах компетенції, що надана йому згідно із законом чи міжнародним договором; 3) при застосуванні змісту правової норми беруться до уваги однакове значення слів і понять, а також визначене цивільним законодавством чи загальноприйняте у відповідній сфері відносин значення термінів; 4) якщо буквальне значення слів і понять, а також загальноприйняте у відповідній сфері відносин значення термінів не дає змоги з'ясувати зміст правової норми, їхній зміст встановлюється порівнянням відповідних норм цивільного законодавства зі змістом інших його частин, усім його змістом, а за необхідності і намірами сторін.

Крім того в процесуальному законодавстві, які і в ЦК України слід передбачити норми, які б визначали застереження на випадки, коли найвищий суд порушує правила тлумачення норм цивільного права. Наприклад, це може стосуватися цивільно-правової відповідальності на випадок, коли оцінка найвищим судом фактів або внутрішнього законодавства є явно необґрунтована або довільна, або явно несумісна з основоположними принципами Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Також, можна передбачити певні вимоги щодо змісту постанови Верховного суду, а саме до висновків, які зроблені таким судом щодо застосування відповідних норм права. Мова йде про необхідність деталізації того, яким чином суд прийшов до тих висновків, які у подальшому набудуть сили правила *stare decisis*.

Наведенні пропозиції у своєму системному прояві не є еталоном досконалості, а тому в науці цивільного права виникає потреба в розробці алгоритму тлумачення норм цивільного права за для укріплення принципу правової визначеності.

Література:

1. Amann v. Switzerland, no. 27798/95, 16 February 2000. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58497>
2. Benedik v. Slovenia, no. 62357/14, 24 April 2018. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-182455>.
3. Beyeler v. Italy, no. 33202/96, 5 January 2000. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58832>.
4. Brumărescu v. Romania, no. 28342/95, 28 October 1999. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58337>
5. CDL-AD(2011)003rev. Report on the Rule of Law. Adopted by the Venice Commission at its 86th plenary session (Venice, 25-26 March 2011) on the basis of comments by Mr Pieter van Dijk, Ms Gret Haller, Mr Jeffrey Jowell, Mr Kaarlo Tuori. URL: [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2011\)003rev-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2011)003rev-e).
6. Feldek v. Slovakia, no. 29032/95, 12 July 2001. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-59588>
7. Gawęda v. Poland, no. 26229/95, 14 March 2002. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-60325>
8. Hentrich v. France, no. 13616/88, 22 September 1994. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57903>.
9. Kruslin v. France, no. 11801/85, 24 April 1990. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57626>
10. Malone v The United Kingdom, no. 8691/79, 2 August 1984. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57533>.
11. Olsson v. Sweden (No. 1), no. 10465/83, 24 March 1988. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57548>
12. Rotaru v. Romania, no. 28341/95, 4 May 2000. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58586>
13. Sanoma Uitgevers B.V. v. the Netherlands, no. 38224/03, 14 September 2010. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-100448>
14. Svyato-Mykhaylivska Parafiya v. Ukraine, no. 77703/01, 14 June 2007. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-81067>
15. Szabó and Vissy v. Hungary, no. 37138/14, 12 January 2016. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-160020>.
16. Tolstoy Miloslavsky v. the United Kingdom, no. 8691/79, 13 Juillet 1995. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57947>.

Яценко Т. П.

Кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри трудового та господарського права факультету № 2 Харківського національного університету внутрішніх справ

ОКРЕМІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ПРАЦЮ НА ПІДСТАВІ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ

В умовах формування ринкових відносин в Україні постає нагальна проблема вдосконалення трудового законодавства, що відіграє ключову роль у забезпеченні матеріального та культурного рівня населення, його подальшого розвитку як соціально захищеної нації.

Безперечно, право на працю є одним з найважливіших соціально-економічних прав людини. Це право гарантується як на міжнародному рівні (ст. 23 Загальної декларації прав людини, ст. 6 Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права, ст. 1 Європейської соціальної хартії), так і на національному (Конституція України, Кодекс законів про працю України). Так,

ЗМІСТ

Передмова	3
Давидова І. В. Наслідки недійсності договору страхування	5
Заика Ю. А. Влияние евроинтеграционных процессов на современную доктрину наследственного права Украины	6
Зозуляк О. І. Виключення учасника з ТОВ : окремі аспекти правового регулювання	8
Мельник К. Ю. До проблеми сутності трудових правовідносин та трудового права	10
Надьон В. В. Проблемні аспекти невиконання (неналежного виконання) суб'єктивного цивільного обов'язку	13
Подорожній Є. Ю. До характеристики механізму правового регулювання юридичної відповідальності	15
Чурпіта Г. В., Балюк Т. М. Процесуальний порядок надання права на шлюб	17
Шишка Р. Б. Окремі зауваження щодо регулювання договорів в ЦК України.....	19
Амирян С. С. Применение принципа автономии воли сторон (lex voluntatis) в праве государств-участников Евразийского экономического союза	20
Андрієнко І. С. Щодо сутності юридичної відповідальності у праві соціального забезпечення	23
Андрушко К. Ч. Основные способы защиты авторских и смежных прав в сети интернет	25
Бааджи Н. А. Деякі аспекти праворозуміння адміністративного розсуду у розвитку вітчизняної правової думки	28
Березюк Л. А. Режим рабочего дня (смены) как разновидность стандартного режима рабочего времени	30
Бобко В. Г. Деякі проблеми визначення складу дисциплінарного проступку в умовах реформування трудового законодавства	33
Богданець А. В. Наближення законодавства України про ноу-хау відповідно до європейських стандартів	35
Богустов А.А. Соотношение права на тайну личной жизни и авторского права в проекте гражданского уложения Российской империи	38
Ботнарь Е. Г. Правовое регулирование поденной работы в трудовом законодательстве Республики Молдова	40

Будяченко О. М., Пацалова О. О. Деякі питання щодо законодавчого регулювання сурогатного материнства	43
Василько І. В. До характеристики методів забезпечення трудових прав працівників, які працюють у роботодавців - фізичних осіб	45
Веренкіотова О. В. Застосування тимчасового обмеження немайнових прав боржника у виконавчому провадженні	48
Воронова О. В. Представление о реституции с точки зрения права Древнего Рима	50
Гамбург І. А. Вплив Міжнародного союзу латинського нотаріату на правове забезпечення нотаріальної діяльності в Україні	52
Гончарук В. В. Забезпечення трудової дисципліни	55
Гордієнко Т. О. Актуальні питання направлення судових викликів та повідомлень	56
Гоштинар С. Л. Правове регулювання власності на землю в країнах Європи та Близького сходу	59
Григораш Р. Б. Физическое лицо как субъект ответственности по экологическому праву за загрязнение вод	61
Григорєцька І. І. Актуальні питання правового регулювання екологічної безпеки населених пунктів України та підходів до створення правової урбоекології в Україні	63
Дрішлюк В. І. Строки розгляду господарських справ в порядку позовного провадження в господарському процесі	65
Дутко А. О. Участь малолітніх та неповнолітніх у цивільному процесі України	67
Журавель А. В. Податковий омбудсмен: поняття, роль та значення	69
Зайцев О. Л. Договір про закупівлю та його істотні умови	72
Калінюк А. Л. Здійснення представництва падчерки (пасинка) вітчимом, мачухою за сімейним законодавством України	74
Клименко А. Л. Криптовалюти в системі оплати праці: проблеми правового регулювання	76
Коваленко К. В. Щодо визначення стадій дисциплінарного провадження в Національній поліції	78
Коломієць К. В. Застава як вид забезпечення виконання договору факторингу	80
Кройтор В. А. Проблема систематизації форм влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування	82

Кузніченко О. В., Панченко К. Ю.	
Щодо використання зарубіжного досвіду застосування медіації в трудових спорах	85
Куницький Є. В.	
Визнання позову як процесуальна форма примирення сторін у цивільному процесі	87
Курило Т. В., Татарин І. І.	
Реалізація принципу верховенства права в інституті права природокористування	89
Кучер В. О.	
Екологічні небезпеки на територіях окремих районів Донецької та Луганської областей та шляхи їх подолання	91
Логимахова Е. С.	
Общий (единый) рынок труда в ЕАЭС: правовое регулирование	92
Майкут Х. В.	
До питання гарантій права на мирне володіння своїм майном згідно з Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та першим протоколом до неї	95
Маковій В. П.	
Темпоральні величини у договорах з виконання робіт	97
Мамедов Рашад Юсиф оглы	
Отстранение работника от работы в современном трудовом праве Азербайджана: сравнительно-правовой анализ	99
Матчук С. В.	
Бути мисливцем неплатників аліментів чи не бути	102
Мелех Б.	
Особливості становлення правового регулювання спадкових правовідносин	104
Мелех Л.	
Деякі аспекти скасування мараторію на землю	106
Мирза С. С.	
Цивільно-правовий статус ревізійної комісії у договірних відносинах з управління майном співвласників багатоквартирного будинку	108
Мироненко В. П.	
Стягнення заборгованості по аліментам на дітей: реалії сьогодення	110
Mozhechuk Liusia, Sushko Daryna	
Legal nature of pension as a specific object of pension legal relations of Ukraine	112
Надієнко О. І.	
Міністерство соціальної політики України як орган державного регулювання пенсійного забезпечення	114

Нурбекова Г. Т., Гали Г. К.	
Новые подходы в налоговом администрировании по законодательству Республики Казахстан .	116
Павловський О. С.	
Суб'єктний склад правовідносин з поставки матеріальних ресурсів за участю військових частин ..	119
Парасюк В. М.	
Підстава цивільно-правової відповідальності: зміст структурних елементів	120
Піляк Н. І.	
Зміст цивільного процесуального статусу малолітніх та неповнолітніх	122
Піхурець О. В.	
Альтернативні форми правової охорони для комп'ютерних програм	124
Погорєлова Л. Г.	
Вплив міжнародних стандартів на правове регулювання забезпечення безпеки праці в Україні	127
Погуть О. П.	
До питання про реорганізацію як форму припинення юридичної особи	129
Подорожній А.Ю.	
Досвід Великобританії щодо притягнення працівників до дисциплінарної відповідальності	131
Полішко Н. Л.	
Підвищення рівня соціального забезпечення працівників Національної поліції України – важливе завдання держави	133
Пушик О. Т.	
Особливості правової відповідальності власника істотної участі	135
Резніченко С. В., Кривицька М. В.	
Проблеми індивідуалізації фізичної особи при зміні статі	137
Резникова М. О.	
Проблемні питання залишення позову без розгляду при розгляді справ про розірвання шлюбу .	139
Рыхлицкая А. А.	
Правовое регулирование организации и прекращения свободных экономических зон в государствах-членах ЕАЭС: сравнительно-правовой анализ	142
Самойленко Г. В.	
Відповідальність перевізника за договором перевезення пасажирів: питання теорії та практики	144
Сіротов О. А.	
Поняття та особливості правового регулювання робочого часу поліцейських	147
Скрипник В. Л.	
Рекодифікація загальної частини цивільного права в контексті ієвроінтеграційних процесів	148
Софіюк Т. О.	
Стан законодавства в царині авторського права та суміжних прав в Україні на сучасному етапі ...	150

Стариченко А. О.	
Терміновий заборонний припис стосовно кривдника як спеціальний адміністративний примусовий захід протидії насильницьким проявам у сім'ї	152
Старожилова Н.П.	
Некоторые аспекты реализации права на труд и трудовой миграции в законодательстве Республики Казахстан	155
Стасюк О. М.	
Інститут виконавчих написів нотаріусів. вдосконалювати чи скасувати	158
Тіхонова М. А., Даневський І. А.	
Шлюб чи кондомініум – що обрати?	161
Халецкая Т. М.	
К вопросу о возрасте детей, обязанных содержать своих родителей	163
Церковна О. В.	
Деякі особливості послуги з охорони життя та здоров'я фізичної особи	165
Чорноус О. В.	
Медіація в трудовому праві: позитивний досвід	167
Шишка О. Р.	
Глумачення цивільного законодавства України : деякі напрямки рекодифікації ЦК України	169
Яценко Т. П.	
Окремі питання реалізації права на працю на підставі трудового договору	172
Яцина В. Б.	
Щодо проблеми самостійності принципів судового керівництва та змагальності сторін в цивільному судочинстві	175
Зміст	179

Наукове видання

**ВПИЛИВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РОЗВИТОК
НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА**

Матеріали Міжнародної
науково-практичної інтернет-конференції
28 лютого 2020 р.

Матеріали опубліковані в авторській редакції

Підписано до друку 01.03.2020. Формат 60x90/8. Папір офсетний.
Гарн. «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк. арк. 15,4.
Наклад 100 прим.
Видавництво ОДУВС
м. Одеса, вул. Успенська, 1
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.
тел. 0487024884; 0949547884 email – ndrvt1@gmail.com